ILMAN RAHAA TAI ILMAN HINTAA

(Without Money Or Without Price)
59-0802 · Jeffersonville, Indiana, USA, 2.8.1959

1 On todella etuoikeus olla taas Tabernaakkelissa tänä aamuna. Ihmettelenpä, veli Neville sanoi, että monet eivät voineet kuulla siellä takana. Voitteko kuulla minua nyt hyvin siellä takana? Onko nyt hyvä? Hyvä on. Minä olen niin pieni, joten minun on pidettävä kovaa melua, niin että ihmiset tietävät minun olevan lähellä.

2 Muistan kerran, kun olin töissä Public Utilities:issa. Olin tulossa ylös portaita, ja minulla oli tapana käyttää suuria raudoitettuja kenkiä, kävellessäni siellä linjalla. Olin tulossa ylös portaita, ja neiti Ehalt, joka on ystäväni, oli kytkintaululla. Olen varma, että herra Ginther siellä tuntee hänet hyvin. Niinpä Edith sanoi: "Billy, noin pieneksi mieheksi, sinä pidät eniten melua kuin mitä koskaan olen nähnyt", tömistellessäni noilla raudoitetuilla kengillä ylös portaita.

3 Minä sanoin: "Mutta Edith, minä olen niin pieni, joten minun on annettava jokaisen tietää olevani lähellä, pitämällä paljon melua."

4 No niin, kävin juuri sairaskäynnillä. Veli Neville oli kertonut minulle, että hyvä ystävämme, veli Roy Roberson, on poissa kokouksesta tänä aamuna sairauden tähden. Hänellä on puhkeamaton hammas, ja se aiheutti tulehduksen ja nosti hänelle vähän kuumetta. Ja uskon, että hän tulee vedättämään sen pois kohta. Roy on ollut aivan kuin isä meille täällä, ja me rakastamme häntä. Ja minä sanoin: "Veli Roy, minä menen nyt muutaman minuutin kuluttua kokoukseen." Minä sanoin: "Tulen pyytämään seurakuntaa, että me kaikki rukoilemme sinun puolestasi tänä aamuna", ja huomenna, kun hän menee otattamaan sen pois. Tuo hammas on kasvanut kieroon, tai jotakin ja on uponnut sisään, ja heidän täytyy leikata se auki ja ottaa se pois.

5 Veli Roy on, niin kuin te kaikki tiedätte, toisen maailmansodan veteraani, joka oli ammuttu palasiksi. Ilman Jumalan hyvyyttä hän ei olisi edes elänyt. Hänet oli pantu kuolleiden joukkoon, pitkäksi aikaa; Käsivarret olivat irti täältä, ja samoin jalat ja molemmat päähermot olivat kuolleet. Ja lääkäri sanoi: "Jos hän koskaan jää eloon, ei hän tule koskaan kävelemään askeltakaan." Jumalan armosta hän työskentelee joka päivä,

kiipeilee ja kaikkea. Jumala on ollut hänelle hyvä, koska hän on hyvä mies, ja me rakastamme häntä. Ja me, me emme kaikki ole...

6 Jos me elämme oikein, niin se ei merkitse sitä, että me olisimme immuuneja vaikeuksille. Suoraan sanoen, se merkitsee sitä, että kaikki vaikeudet tulevat meidän tiellemme. "Sillä monet ovat vanhurskaan ahdistukset, mutta Jumala vapauttaa hänet niistä kaikista." Se on siinä ihana puoli.

7 Niinpä me pyydämme erikoisesti rukousta veli Royn puolesta tänä aamuna. Ja jos täällä on vielä muitakin, jotka haluavat tulla muistetuiksi rukouksessa, kohottaisivatko he kätensä. Hyvä on, se on hienoa. Tahtoisitteko nyt nousta hetkeksi seisomaan, sillä aikaa, kun rukoilemme.

8 Herra, me tulemme tänä päivänä, sapatin alkaessa. Aurinko on juuri lähdössä kierrolleen ympäri maailman, tuomaan valoa ja elämää niille asioille, joille sen on määrätty niin tekemään. Ja kokouksen aluksi... Me olemme osa Sinun seurakunnastasi, joka on kutsuttu pitämään parantamiskokouksia, ruumiin fyysistä parantumista varten; täyttämään meidän siunatun Herramme toivomukset ja halut, joka oli haavoitettu meidän rikkomustemme tähden, ja Hänen haavojensa kautta me olemme parannetut. Ja me haluamme pyytää kokouksen alussa, sen alkaessa kohota siivilleen, lauluissa, ja sydäntemme alkaessa tulla kohotetuiksi ylös, että me muistaisimme tänä aamuna, Herra, rakasta kallista veli Roy Robersonia, Sinun nöyrää palvelijaasi. Ja me tiedämme, että Sinä säästit hänen elämänsä taistelukentällä ja Sinä olet ollut hyvä hänelle. Ja tänään hän kärsii vaivasta, niin ettei voinut tulla kirkkoon.

9 Ja Herra, Sillä aikaa, kun he olivat rukoilemassa Johannes Markuksen talossa, tuli Enkeli sinne vankilaan, jossa Pietari oli kahleissa, ja avasi salaperäisellä tavalla ovet, ja johti hänet ulos.

10 Oi, Herra, Sinä olet yhä Jumala! Enkelit ovat Sinun käskettävissäsi tänä aamuna. Me rukoilemme, Herra, että sillä aikaa, kun me rukoilemme täällä Jumalan huoneessa, enkelit menisivät veli Robersonin kotiin. Hänen halunsa on olla paikallansa täällä, mutta tämä vaiva on estänyt hänet siitä. Ja vapauttakoon Jumalan Enkelit hänet, tehden hänet terveeksi, niin että hän voi ottaa jälleen paikkansa Jumalan huoneessa.

11 Siellä on toisiakin, jotka ovat tulleet vaikeuksien lävitse, he ovat olleet sairaita. Ja me näimme erään vanhemman naisen, kun hän oli tulossa paikalleen, kohottavan kätensä, taapertaessaan jaloillaan. Hän on tul-

lut Jumalan huoneeseen, parantuakseen. Ja suo Herra, että hän tulee lähtemään ulos nuoren naisen kevein, nuorekkain askelin.

12 Kaikki toiset, jotka kohottivat kätensä, monet niistä kohosivat, koska on kirjoitettu, niin kuin aikaisemmin on lainattu: "Monet ovat vanhurskaan ahdistukset, mutta Jumala vapauttaa heidät niistä kaikista." Voikaamme lentää pois tänä päivänä uskoon, uskon käsivarsille, jotka tulevat vapauttamaan meidät kaikista sairauksista ja vaivoista. Kun kokous on loppunut, älköön keskellämme olko yhtään heikkoa.

13 Suo Herra, että jokainen uskomaton tulee uskovaksi. Ja kun me mietiskelemme Sinun Sanaasi, ottakoon Pyhä Henki Sen ja pankoon Sen sydämiimme, ja kastelkoon sitä siellä, kunnes Se tulee Sanan hedelmäksi. Tee tämä meille, Herra, kun me nöyrästi kumarramme päämme ja pyydämme sitä Jeesuksen Nimessä. Aamen. (Voitte istuutua.)

14 Juuri ennen kokouksen sanomaan menemistä tänä aamuna, haluaisin teidän pitävän vähän tarkemmin mielessänne... Jos jollakin teistä on lomaa ja haluaisitte osallistua kokouksiin, jotka tullaan pitämään Middletownissa, Ohiossa, alkaen maanantaista viikon kuluttua, se tulee olemaan leirintäalueella.

15 Tiedätkö sinä tuon leirintäalueen nimen, Gene? [Veli Gene sanoo: "Kaksitoista mailia Middletownin ulkopuolella."] Veli Sullivan, Middletown on pieni kaupunki, olettaisin, että se on noin Jeffersonvillen kaltainen. Se on koripallokeskus. Veli Sullivan on siellä pastorina. Ja jokainen Täyden Evankeliumin seurakunnista, joita siellä on yli kuusikymmentä yhteistyössä näissä kokouksissa, kykenee kertomaan teille, missä tuo leirintäalue on.

16 Ja minulle on kerrottu, että siellä leirintäalueella on monia mökkejä, huolehtimaan ihmisistä, jotka tahtovat tulla. Ja kokoukset alkavat maanantaina, jatkuen lauantaihin asti, kestäen kuusi päivää. Eikä kokousta tule olemaan sunnuntaina, toisten seurakuntien tähden, niin että he voivat mennä omiin säännöllisiin kokouksiinsa. Siellä ehkä tulee olemaan kunakin iltana parantamiskokouksia tai sairaiden puolesta rukoilemista. Ja jokainen on kutsuttu. Ja se alkaa elokuun 10. pnä, jatkuen 15:stä, maanantaista lauantaihin. Ja jos teillä on lomaa, tai loma tulossa, ja haluatte kuluttaa sen sillä tavalla, niin olemme varmasti iloiset tulostanne.

17 Haluaisin myös kannustaa kaikkia niitä, joita ei ole kastettu kristillisellä kasteella, viipymään täällä tänä aamuna ja ajattelemaan sitä. Ja val-

mistautukaa kastekokousta varten, joka tulee seuraamaan noin neljänkymmenenviiden minuutin kuluttua, olettaisin. Se tulee olemaan täällä kirkossa.

18 Me olemme hyvin taipuvaiset rohkaisemaan ihmisiä kastettavaksi kristillisellä kasteella tietäen, että se on ehdottoman välttämätön pelastumiseksi. Sillä meidän Herramme on kirjoittanut, Hänen viimeinen tehtävänsä Seurakunnalle, tai niin kuin Hän viimeksi sanoi, antaessaan Seurakunnalle tehtävän: "Menkää kaikkeen maailmaan, ja saarnatkaa Evankeliumia jokaiselle luodulle. Hän, joka uskoo, ja on kastettu, pelastuu." Niinpä me tiedämme, että on ehdottoman välttämätöntä, että meidät on kastettu upottamalla.

19 Ja me olemme iloisia voidessamme suorittaa tämän palvelun teille, kenelle tahansa, joka on vakuuttunut sydämessään, että Jeesus Kristus on Jumalan Poika, että Hän kuoli pelastaakseen syntiset, ja te olitte yksi niistä, joiden puolesta Hän kuoli; ja jos haluaisitte tulla ja olla kastetut Jeesuksen Kristuksen Nimeen syntienne anteeksi saamiseksi; sanoen maailmalle, että te uskotte, että teidän syntinne nyt ovat anteeksi annetut, ja tulette nyt Herran Jeesuksen opetuslapseksi, ottaaksenne asemanne.

20 Jos teillä ei ole seurakuntaa, jossa käydä, tulemme olemaan iloisia yhdessäolostanne kanssamme. Meillä ei ole täällä mitään jäseniä. Se on avoin tabernaakkeli koko Kristuksen Ruumista varten, jokaisesta kirkkokunnasta. Me olemme ei-kirkkokunnallinen. Ja me avaamme ovet kaikille ihmisille, ei väliä keitä he ovat; väriin, rotuun, tai uskontunnustukseen katsomatta. Jokainen on tervetullut. "Kuka tahansa tahtoo, hän tulkoon." Ja jos teillä ei ole mitään toista seurakuntaa, olisimme iloiset, jos tulisitte ja olisitte yhteydessä kanssamme. Se on kaikki, mitä teidän tarvitsee tehdä; vain tulla sillä tavalla. Tulkaa avoimella sydämellä, pankaa itsenne peliin ja auttakaa meitä, kun me ponnistelemme eteenpäin Jumalan Valtakunnan tähden. Sillä me uskomme, että tuo hetki on pian käsillä, jolloin kaikki ne asiat, joista on puhuttu Raamatussa, tulevat täyttymään.

21 Epäilemättä monet teistä ovat lukeneet Hruštšovin lausunnon Y. K:lle äskettäin. Eräs ystävä lainasi sitä minulle kanadalaisesta lehdestä. Hän sanoi: "Jos on olemassa Jumala, on Hän valmis pyyhkimään pois ja puhdistamaan temppelinsä uudestaan teistä kapitalisteista, niin kuin Hän teki alussa." Niinpä te nyt voitte lukea rivien välistä, että "Hän on valmis

puhdistamaan temppelin uudestaan". Ja eikö ole kauhea asia, että jonkun kommunistin on sanottava jotakin sellaista? Hänellä oli jotakin joka tapauksessa. Kyllä. Kapitalistit olivat alussa niitä, jotka aiheuttivat vaikeudet. Me olemme kapitalisteja.

22 Kuulin kalliin, rakastetun pastorimme, veli Nevillen, tekevän erään huomautuksen radiolähetyksessään äskettäin, joka tuli jatkuvasti uudestaan ja uudestaan mieleeni. En yksinkertaisesti voi unohtaa sitä. Kerroin sen eräälle ystävälleni eilen illalla. Ja se oli se, että tulee olemaan... Sen jälkeen, kun Hän on ottanut Pyhän Hengen pois maan päältä, tuo muodollinen kirkkouskonto tulee jatkamaan suoraan edelleen, tietämättä siitä mitään. Oletteko koskaan... Kuinka monet kuulivat sen? [Seurakunta sanoo: "Aamen."] Eikö se ollutkin hämmästyttävää? He eivät tunne Pyhää Henkeä, joten he eivät tule tietämään, milloin Se on mennyt pois, vaan tulevat jatkamaan suoraan edelleen aivan niin kuin ennenkin. Kun tuo viimeinen on sinetöity sisälle Kristuksen Ruumiiseen, he yhä jatkavat edelleen yrittäen tuoda käännynnäisiä Sille, koska he eivät tiedä, mikä Se on.

Ja heidän muodolliset uskontonsa tulevat jatkamaan edelleen aivan niin kuin ennenkin. No niin, se ei ehkä uppoa teihin aivan samalla tavalla kuin mitä se meni minuun, mutta se oli todella hämmästyttävä lausunto. Että he tulevat olemaan niin kaukana poissa, vain uskonnollisissa rituaaleissaan, että he eivät tule tietämään Pyhän Hengen menneen pois, koska he alusta alkaenkaan eivät tiedä, mikä Se on.

23 Olkoon Jumala armollinen meille. Veli, haluaisin elää tässä elämässä, niin että jos vähänkin murehdutan Häntä, tuntisin sen sydämessäni; jos sattuisin tekemään jotakin, joka murehduttaisi Häntä, haluaisin, että kykenisin tuntemaan sen heti.

24 Puhumattakaan, Hänen poissaolostaan, minä en haluaisi olla täällä, kun Hän ei ole täällä. Haluan olla poissa silloin. Kyllä vaan. Sillä silloin ei tule olemaan mitään Verta armoistuimella, se tulee olemaan pimeä ja täynnä savua. Pyhäkössä ei tuohon aikaan tule olemaan enää mitään Lakimiestä ajamassa meidän asiaamme. Tiedättekö Kirjoituksen sanovan sen? Pyhäkkö oli täynnä savua. Siellä ei ollut Verta armoistuimella, ja silloin se on tuomio.

25 Jos Herra joskus tänä varhaissyksynä, tulee antamaan meille muutaman illan herätyksen, olen juuri ajatellut mielessäni, että ottaisimme tuon Ilmestyskirjan, tutkiaksemme sitä, käydäksemme tuon Ilmestyskir-

jan lävitse, koskien sitä.

26 Nyt tänään, tiedän, että siellä on monia, jotka ovat tulleet rukoiltaviksi. Ja toimistoni oli suljettu tänään, tai tämän viikon, ja jotkut ihmiset ovat tulleet, eikä minulla ollut tilaisuutta rukoilla heidän puolestaan siellä, koska pojat olivat menneet pois päiväksi tai kahdeksi, levätäkseen. Heillä on paljon työtä tehtävänä; omat työnsä, plus tabernaakkelin työ, ja minun puhelinsoittoni ja kaikkea. Se alkaa pian käydä hermoillenne. Ja niinpä se oli syynä. Tiedän, että minun on lähdettävä jonnekin ulos aina ajoittain, ja tehtävä jotakin erilaista ja tiedän, että niin on myös heidän kohdallaan. Niinpä he soittivat siitä minulle. Minä sanoin: "Uskon, että se käy päinsä." Ja me tulemme rukoilemaan sairaiden puolesta muutaman minuutin kuluttua.

27 Ja ajattelin, että lukisimme jotakin Jumalan Sanasta. Jos teillä on nyt Raamattunne, niin menkäämme Jesajan kirjaan. Pidän siitä, kun näen teidän ottavan Kirjan ja lukevan Sitä. Lukekaamme nyt. Jos emme lue enempää kuin yhden tai kaksi Sanaa, Se on kuitenkin Jumalan Iankaikkinen, kuolematon Sana. Se ei voi koskaan kadota pois. Jesajan 55. luku, aiheena "Iankaikkinen pelastus."

> *Kuulkaa, jokainen, joka janoaa, tulkoon vetten tykö, ja hän, jolla ei ole rahaa; tulkoon, ostakoon, ja syököön; kyllä, tulkaa, ostakaa viiniä ja maitoa ilman rahaa ja ilman hintaa.*
>
> *Miksi te tuhlaatte rahaa siihen, mikä ei ole leipää? Ja työnne siihen, mikä ei tyydytä? Kuunnelkaa ahkerasti minua, ja syökää sitä, mikä on hyvää, ja antakaa sielunne ilahduttaa itseään lihavuudessa.*
>
> *Kallistakaa korvanne, ja tulkaa minun tyköni: kuunnelkaa, ja teidän sielunne on elävä; ja minä tulen tekemään iankaikkisen liiton teidän kanssanne, varmat Daavidin armot.*

28 Haluaisin puhua teille muutaman hetken aiheesta: *Ilman rahaa tai ilman hintaa.*

29 On niin monia meidän päivämme huveja. On niin paljon houkuttelemaan ihmisiä siihen, mitä me kutsumme "nautinnoksi", ja sitä on kaikkia varten ja kaiken ikäisille.

30 Siellä ovat houkutukset nuoria ihmisiä varten, nykyiset tanssit ja rock'n'roll kutsut ja se musiikki, joka heillä on sen kanssa. Ja se kaikki on houkuttelevaa, huvittelemista varten.

31 En välitä siitä, kuinka hyvässä kodissa lapsi on kasvatettu, ja kuinka

sitä on opetettu tekemään oikein; jos tuo lapsi ei ole vastaanottanut uudestisyntymän kokemusta, tavoittaa rock'n'roll musiikki hänen mielenkiintonsa aivan niin nopeasti kuin hän kuulee sen. Koska hänessä on luonnollisen syntymän mukaan lihallinen henki. Ja Perkeleen voima on niin suuri tänä päivänä, että se saa otteen tuosta tuon lapsen hengestä.

32 Ja kuinka paljon enemmän se sitten tulee tekemään sen jollekin vanhemmalle, joka on hylännyt uudestisyntymän! Mutta vaikka, teidän elämänne on muuttunut, ja te olette kääntyneet ja syntyneet uudestaan Jumalan Valtakuntaan; teidän luonteenne on yhä maailman asioissa, olittepa te kuinka uskonnollinen tahansa, ellei sitä ole muutettu teissä. Te voitte palvoa ja olla uskonnollinen, mutta sillä tulee yhä olemaan jonkinlainen vetovoima teihin, koska tuo vanha synnin ihminen ja sen halut eivät vielä ole kuolleet teissä.

33 Mutta antakaapa Kristuksen kerran ottaa valtaistuin sydämessänne, Häntä nuo asiat eivät vaivaa, Se on niin paljon suurempaa.

34 En voi mainita tuon miehen nimeä, koska en muista hänen nimeään nyt, mutta monet teistä muistatte hänet. He sanoivat siellä olleen erään saaren, missä miehet menivät väijytykseen ja naiset tulivat rannalle laulaen. Ja heidän laulunsa olivat niin kiusaavia, että laivoissa ohikulkevat merimiehet tulivat maihin, ja sitten väijytyksissä olevat miehet, kun he eivät olleet varuillaan, tulivat ja tappoivat heidät. Ja eräs tietty suuri mies halusi kulkea saaren ohitse. Ja hän antoi merimiestensä sitoa hänet mastoon, ja tukkia suunsa niin ettei hän voinut huutaa; ja hän pani tulpat merimiestensä korviin, niin etteivät he voineet kuulla sitä purjehtiessaan ohi. Ja nuo naiset tulivat rannalle, tanssien ja kirkuen ja laulaen. Ja, oi, se oli niin valtavaa, että hän rikkoi nahan ranteissaan, huutaen miehilleen: "Kääntykää rannalle! Kääntykää rannalle!" Mutta he eivät voineet kuulla häntä, heillä oli tulpat korvissaan.

35 Ja sitten he purjehtivat erääseen tiettyyn paikkaan, jossa heidän tuli päästää hänet irti ja ottaa tulpat pois korvistaan. Ja siellä, kävellessään kadulla, hän kuuli erään muusikon soittavan, joka oli niin paljon ylempänä näitä siellä saarella. Ja ohittaessaan jälleen tuon saaren, he sanoivat: "Oi, suuri merenkävijä, sidommeko me sinut jälleen mastoon?"

36 Hän sanoi: "Ei, jättäkää minut vain irti. Olen kuullut jotakin niin paljon valtavampaa, ettei tuo enää koskaan tule vaivaamaan minua."

37 Sillä tavalla on uudestisyntyneen kristityn kohdalla. He ovat löytä-

neet jotakin niin paljon valtavampaa kuin rock'n'rollit ja tämän maailman huvitukset. Heitä huvittaa Pyhä Henki. Ja se on niin paljon suurempaa, että maailma on kuollut heille.

38 Mutta, kun te menette näihin halpoihin huveihin, täytyy teidän muistaa ottaa paljon rahaa mukaanne. Joku nuori mies, joka vie tyttöystävänsä näihin kutsuihin ja näihin tansseihin, ja niin edelleen, tulee maksamaan suuren osan viikkopalkastaan. Ja vanhemmat ihmiset yrittävät löytää nautintoa menemällä olutkapakoihin, juodakseen pois viikon murheensa, heidän on maksettava siitä suuri raha. Ja mitä he saavat siitä? He eivät saa muuta kuin päänsärkyä.

39 Ja muistakaa, jonakin päivänä teidän on tehtävä tili Jumalan kanssa siitä. "Ja synnin palkka on kuolema." Niin tehden te ette saa aikaan mitään täällä maan päällä. Se on väärä kangastus. Ryyppääminen tulee ainoastaan lisäämään murhetta. Synti tulee lisäämään vain kuolemaa kuoleman päälle. Ja lopputilinne tulee olemaan Iankaikkinen ero Jumalasta, teidät heitetään Tuliseen Järveen. Te ette voi voittaa mitään, vain menettää.

40 Sitten Jumala tulee ja kysyy kysymyksen: "Miksi tuhlaat rahasi niihin asioihin, jotka eivät tyydytä? Miksi teet sen?"

41 Mikä saa ihmisen haluamaan tehdä sen? He tuhlaavat kaiken, mitä heillä on, ja kaiken, mitä voivat ansaita, ostamalla ryypättävää, tai vaatteita jollekin naiselle, jonka kanssa he juoksevat, tai jonkin kaltaisia, maailmallista himojen nautintoja.

42 Mutta meille kerrotaan Raamatussa ja käsketään tulemaan Jumalan tykö: "Ostamaan Iankaikkinen ilo ja Iankaikkinen Elämä, ilman rahaa tai ilman hintaa."

43 Nuo asiat eivät voi tyydyttää, ja niiden loppu on Iankaikkinen kuolema. Ja se maksaa teille kaiken rahan, jonka voitte haalia kokoon, ollaksenne joku huvitusten iso pamppu, tai joku ilonpitäjä, tai mitä olettekin, tai joku suosittu tyttö, tai mitä se onkaan. Se maksaa teille kaiken, minkä voitte saada kokoon, tehdäksenne sen. Pukeutumalla kaikkein korkealuokkaisimpiin pukuihin ja tekemällä niitä asioita, joita maailma tekee, te vain korjaatte lopputiliksenne Iankaikkisen tuomion.

44 Sitten Jumala kysyy: "Miksi?" Mitä me tulemme tekemään Tuomion Päivänä, kun meiltä kysytään miksi me teimme sen? Mikä tulee olemaan vastauksemme? Mikä tulee olemaan nykyaikaisten amerikkalais-

ten vastaus, jotka sanovat olevansa kristitty kansa? Ja jossa tuhlataan enemmän rahaa viskiin vuodessa kuin ruokaan. "Miksi te tuhlasitte rahanne tuon kaltaisiin asioihin?" Kuitenkin, hallitus lähettää teidät rangaistuslaitokseen viiden dollarin verokavalluksesta, jonka olette ehkä lähettäneet jollekin laitokselle, joka ei ollut oikealla tavalla järjestyksessä vastaanottamaan verorahoja, tai jonka olette lähettäneet jollekin lähetyssaarnaajalle meren takana. Jonakin päivänä meiltä tullaan kysymään: "Miksi sinä sen teit?"

45 Me olemme kristitty kansakunta, ja me lähetämme miljardeja noille ihmisille siellä, yrittäen ostaa heidän ystävyyttään. Ja nyt he hylkäävät sen. Ei ihme, että Hruštšov sanoi: "Jos on olemassa Jumala, tulee Hän jälleen siivoamaan palatsinsa puhtaaksi." Ja pakana voi tehdä sen kaltaisen lausunnon, tuoden häpeän yllemme. Miten naurettava asia se onkaan. Ja sitten me kutsumme itseämme kristityiksi.

46 Jumala sanoi: "Tule, osta Iankaikkinen Elämä; ilman rahaa, ilman hintaa." Elämä, elääksenne iäti, ja me käännämme Sille selkämme ja nauramme Hänelle vasten kasvoja. Mitä me tulemme tekemään tuona päivänä? Millaista se tulee olemaan?

47 Jos Jumala antaa meille asioita tehtäväksi ja antaa meille rahaa ja tekee meistä rikkaimman kansakunnan Taivaan alla, silloin Jumala tulee kysymään, mitä me teimme sen kanssa? Miksi me tuhlaamme rahamme asioihin, jotka eivät tyydytä? Eikä niin ole vain kansakunnan kanssa, se koskee myös yksilöitä; aina penneistä miljooniin dollareihinsaakka, niin kuin kullekin on annettu.

48 Kun miehet tappavat toisiaan, luin juuri äskettäin erään artikkelin, jossa kaksi poikaa työskenteli metsästysleirissä. Yhdellä oli viisi lasta ja toisella kaksi. Ja toisen heistä täytyisi lopettaa työnsä. Se, jolla oli viisi lasta, ajatteli tarvitsevansa työtä enemmän kuin se, jolla oli kaksi lasta; ja hän meni metsästämään hänen kanssaan ja ampui hänet takaapäin.

49 Raha, sen kaltainen on kansakunta, sen kaltainen on tunne, sen kaltainen on henki, joka hallitsee kansaa.

50 Silloin te voitte nähdä kuinka ehdottoman välttämätön uudestisyntymä on. "Teidän täytyy olla syntynyt uudestaan! Niin sen on oltava! Tulkaa Minun tyköni, ja ostakaa ilman rahaa!"

51 Te ette voi sanoa: "Minulla ei ollut rahaa." Sinä et tarvitse rahaa, se annetaan ilmaiseksi.

52 Me amerikkalaiset olemme niin taipuvaisia "maksamaan kaikesta". Se on meidän iskulauseemme. "Me maksamme asioista. Meillä on rahaa." Me väläytämme dollarin seteleitämme muille maille ja niin edelleen, jotka ovat köyhiä. Te näette turistien tulevan, kaikissa höyhenissään ja hienouksissaan, ja amerikkalaiset huolehtivat heistä. Se on vain saastaista rahanhimoa Jumalan silmissä. Se ei tule maksamaan tietämme taivaaseen. Mutta kaikki Amerikassa on niin, että meidän täytyy maksaa siitä mitä haluamme.

53 Menkää ravintolaan ja syökää päivällisenne. Ja jos te ette pane pöydälle juomarahaa tuolle tarjoilijalle, katsoo hän vihaisesti ja rypistää otsaansa; sen jälkeen, kun työnantaja jo maksaa hänelle hänen työstään. Ja sen on parasta olla vähintään kymmenen prosenttia laskustanne, tai enemmän. Jos ette tee sitä, katsoo tuo tarjoilija teitä alaspäin kuin jotakin saituria. Ja hän saa rahansa. Mielestäni se on häpeällistä ja on häpeä tehdä niin. Minun mielestäni kansakunnalla on kehno arvostelukyky. Oli tapana, että hyvät ihmiset, hyvissä paikoissa eivät sallineet sitä. Mutta se menee kaikki yhteen suureen henkeen.

54 Olin matkustamassa junalla. Ja kantaja... Minulla oli pieni salkku yhdessä kädessä ja matkalaukku toisessa ja pieni parranajokotelo kainalossani, ja kävellessäni junalle kantaja tuli luokseni ja sanoi: "Voinko kantaa sen puolestasi?"

55 Minä sanoin: "Oi, olen menossa vain tähän junaan. Kiitos vaan." Ja sinne oli vain noin kolmekymmentä metriä.

56 Hän sanoi: "Minä otan sen", ja hän otti tuon pienemmän ja käveli eteenpäin.

57 No niin, kun hän tuli, minä ajattelin: "Ehkä minä..." Tiesin, että hänelle maksettiin, mutta antaisin hänelle vain puoli dollaria. Hänellä oli tavarani hallussaan noin, sanokaamme minuutin ajan; suunnilleen niin pitkän matkaa kuin tämän Tabernaakkelin toiseen päähän, jossa hän tuli junalle. Astuin ylös junaan ensin, ja kurottauduin alas ja otin vastaan laukkuni. Annoin hänelle puoli dollaria.

Hän sanoi: "Hetkinen vain!"

Sanoin: "Mitä tarkoitat?"

Hän sanoi: "Minä kannoin kolme laukkua sinulle!"

Minä sanoin: "Kyllä, herra, se on totta. Mikä on hätänä?"

58 Hän sanoi: "Minun vähimmäismaksuni on kaksikymmentäviisi sent-

tiä paketilta. Sinä olet minulle velkaa vielä kaksikymmentäviisi senttiä."

Näettekö, sellaista on amerikkalaisuus, kaikesta täytyy maksaa!

59 Lähtekää autoajelulle ja antakaa sen pudota ojaan ja pyytäkää jotakin vetämään teidät ylös. Teidän on parasta valmistautua maksamaan, koska he tulevat laskuttamaan teitä siitä. Jos hinausauto tulee noutamaan teitä, laskuttaa hän niin-ja-niin paljon maililta. Ja jos maanviljelijä, yhdeksän kertaa kymmenestä, noutaa traktorinsa avuksi, on se pahempaa kuin se.

60 Teidän on maksettava kaikesta, mitä teetätte. Kaikki on: "Maksa! Rahaa! Maksa! Rahaa!"

61 Ja kuitenkin, kuinka paljon syvempään ojaan onkaan synti heittänyt teidät! Te ette olisi koskaan voineet päästä ulos tuosta synnin kuopasta. Mutta, kun ei ole ketään ottamassa teitä ulos synnin kuopasta, ottaa Jumala teidät sieltä ulos ilman rahaa, ilman hintaa.

62 Jos te ette maksa kalliisti hinausautolle, tulette te pysymään siellä ojassa. Teillä täytyy olla rahaa, tai te pysytte siellä ojassa.

63 Mutta pahin kuoppa, mihin te koskaan olette joutuneet, on se synnin ja epäuskon kuoppa, johon Perkele on teidät heittänyt. Jumala tahtoo vetää teidät sieltä ylös, ilman rahaa, ilman maksua. Ja kuitenkin te makaatte siellä kuopassa, synnin tahraamana, ettekä edes huuda Häntä avuksi.

64 Ja kun te hankitte sinne hinausauton, he tavallisesti vetävät pitkät ketjut sinne ojaan, kietovat ne puskurien ympärille, tai niin edelleen ja käynnistävät auton, ja tuon auton voima alkaa vetää ja moottori toimia, ja vetää teidät ylös.

65 Kun Jumala löytää teidät synnin kuopasta, ja kuulee avunhuutonne, lähettää Hän alas ketjun, joka on kiedottu Golgatan ympärille, Jumalan rakkauden ympärille, ja kiinnittää Sen teidän sydämeenne ja panee sinne Pyhän Hengen voiman. Se alkaa vetää. Eikä se maksa teille mitään, ja kuitenkin me vain makaamme siellä kuopassa, koska emme voi maksaa siitä rahalla. Me amerikkalaiset luulemme, että voimme maksaa siitä pääsyn rahallamme, mutta sitä te ette voi. Se on ilman rahaa tai ilman hintaa. Te ette maksa sitä kirkolla. Jeesus maksoi sen Golgatalla! Mutta ihmiset ovat häpeissään Siitä. He tahtovat Sen omalla tavallaan. Jumalalla on tapa teidän vastaanottaa Se, ja Se on ilmainen, jos vain tahdotte ottaa Sen.

66 Tavallisesti, kun he vetävät teidät ojasta, olette täynnä naarmuja ja teidän täytyy mennä sairaalaan. Ja ennen kuin he aloittavat hoitonne, ennen kuin mitään on tehty, he kysyvät: "Kuka tulee maksamaan laskun? Jos me tulemme ompelemaan umpeen haavasi, jos me kaadamme öljyä ja annamme pistoksia verenmyrkytystä vastaan, niin minkä kaltainen vakuutus sinulla on?" Ennen kuin he tekevät mitään, täytyy rahapuoli olla selvää!

67 Mutta, kun meidän Herramme panee rakkauden ketjunsa sydämenne ympärille ja vetää teidät ylös synnin kuopasta, Hän parantaa jokaisen särkyneen sydämen ja ottaa pois kaiken synnin. Ja lasku on pantu unohduksen mereen, eikä sitä enää koskaan muisteta teitä vastaan. "Tulkaa, ilman rahaa tai ilman hintaa." Ei väliä, kuinka pahasti olette haavoittunut, kuinka pahasti olette runneltu, mitä perheenne on tehnyt, tai mitä te olette tehneet, siitä ei tulla laskuttamaan. Hän parantaa sydänsurut, ottaa pois kaikki murheenne. "Hän oli haavoitettu meidän rikkomustemme tähden, runneltu meidän vääryyksiemme tähden; meidän rauhamme kuritus oli Hänen päällään; ja Hänen haavojensa kautta me olemme parannetut." Se on kaikki ilmaista.

68 Emmekä me halua vastaanottaa Sitä, koska meitä hallitsee väärä henki. Meitä hallitsee kansakunnan henki, maailman henki; sen sijaan, että olisimme Jumalan Hengen, Pyhän Hengen hallinnassa, joka johtaisi meitä ja opastaisi meidät koko Totuuteen ja todistaisi Raamatun Sanan oikeaksi.

69 Jokin aika sitten, puhuin erään jumalankieltäjän kanssa. Hän sanoi: "Ajattelehan sitä, herra Branham, kaikki tämä elämän kurjuus, ja ainoa asia, joka meillä on, joka pelastaa meidät, ovat jotkut vanhat juutalaiset kirjoitukset."

70 "Oi", sanoin, "hyvä herra, se voi olla kaikki, mitä sinulla on, mutta minulla on jotakin enemmän kuin se. Minulla on Hänen Henkensä, joka kirjoitti Sen, joka vahvistaa ja tekee Sen siksi, jokaisen lupauksen." Hän ei tiennyt mitä vastata siihen.

71 Katsokaahan, teidän täytyy tulla ja ostaa ilman rahaa, ostaa ilman hintaa. Se ei maksa teille mitään. Se on ilmainen, niin että kuka tahansa tahtoo, hän tulkoon. Jumala vetää teidät ylös tuosta kuopasta.

72 Kuten tuo mies siellä Kaunis nimisellä portilla. Hän oli joutunut kuoppaan äitinsä kohdusta, perkele oli rampauttanut hänen jalkansa.

Hän ansaitsi elatuksensa kerjäämällä almuja ohikulkevilta ihmisiltä. Ja istuessaan siellä portilla tuona aamuna, hän näki kahden helluntailaissaarnaajan tulevan. Heillä ei ollut kolikkoakaan mukanaan, koska hän sanoi: "Hopeaa minulla ei ole." Ja kymmenen sentin raha on pienin hopeakolikko. "Hopeaa ja kultaa minulla ei ole."

73 Olettaisin tuon miehen ajatelleen jotenkin tällä tavalla: "Ei ole tarve kohottaa kuppiani." Ehkä hän yritti säästää tarpeeksi rahaa. Hän oli neljäkymmentävuotias ja ehkä hän yritti säästää tarpeeksi rahaa lääkäreitä varten, jotka tekisivät hänelle jalkatuet nilkkoihin, jotka olivat heikot, niin että hän voisi kävellä. Ja ehkä hänellä olisi täytynyt olla rahat valmiina, ennen kuin lääkärit olisivat auttaneet häntä. Ja varmastikaan hänen ei tarvitsisi kohottaa kuppiaan näille helluntailaissaarnaajille, joilla ei ollut mitään. He olivat niin köyhiä, etteivät he kyenneet löytämään penniäkään noilta miehiltä.

74 Mutta, kun hän katsoi heitä kasvoihin! Yksi nuori, nuoruuden verevä; toinen vanha ja ryppyinen; Johannes ja Pietari, jotka tulivat portille. Hän näki jotakin tuossa nuoremmassa miehessä, jotakin suurempaa kuin tavallista. Hän näki, että tuon vanhan auringon polttaman ja ryppyisen galilealaisen kalastajan kasvoilla oli "sanomaton ilo ja täynnä kirkkautta". Hän näki jotakin, joka näytti olevan hieman erilaista.

75 Tiedättekö, kristillisyydessä on jotakin, joka saa ihmiset näyttämään erilaisilta. He ovat maailman sievimpiä ihmisiä.

Ja hän otti kuppinsa ja kohotti sen heitä kohden.

76 Ja apostoli Pietari, ollen vanhempi, sanoi: "Hopeaa ja kultaa minulla ei ole." Toisin sanoen: "Minä en voi yhtään auttaa sinua ostamaan näitä kainalosauvoja. Hopeaa ja kultaa minulla ei ole, mutta sitä, mitä minulla on!" Hän oli ollut ostamassa Häneltä, jolla oli hunajaa ja pelastuksen viinin iloja. Hän oli juuri tullut, kaksi tai kolme päivää sitä ennen, Helluntaista, jolloin jotakin oli tapahtunut.

77 Ja tuo nuori mies kajautti suuren "aamenen" sille, ja katsoi häntä kasvoihin.

78 Mitä tapahtui? Tuo sympatian ketju, Hänen säälinsä, joka sanoi: "Minä säälin sairaita", tuo sama Henki oli ottanut paikan tämän vanhan kalastajan sydämessä. Hän sanoi: "Niin pitkälle kuin rahasta on kysymys, sitä minulla ei ole, mutta minulla on jotakin, joka korvaa sen miljoonakertaisesti. Sitä mitä minulla on!"

79 Muistakaa nyt, Pietari oli juutalainen ja he luonnostaankin rakastavat rahaa, mutta tämä juutalainen oli kääntynyt. Hän ei sanonut: "Sitä mitä minulla on, minä sinulle myyn!"

80 Vaan: "Sitä mitä minulla on, minä sinulle annan! Sitä mitä minulla on! Minulla ei ole penniäkään taskussani. En voisi ostaa leipää, en voisi ostaa mitään. Minulla ei ole senttiäkään. Mutta, jos voit vastaanottaa sen, niin sitä mitä minulla on, sen minä sinulle annan, koska se annettiin minulle." Sitä me tarvitsemme. Sitä mitä minulla on, minä sinulle annan." "Mitä sinulla on, herra?"

81 "Olen ollut Hänen luonaan, joka myy maitoa ja hunajaa ilman hintaa. Minä annan Sen sinulle. Sinun ei tarvitse maksaa minulle Siitä mitään. Jos voit vastaanottaa Sen, minä annan Sen sinulle. Ei niin kuin sellainen, joka laskuttaa siitä, vaan niin kuin ne, jotka haluavat antaa."

82 Koska "niin kuin ilmaiseksi olette saaneet, ilmaiseksi antakaa." Se oli tehtävä, jonka hänen Herransa oli antanut hänelle vain kolme päivää aikaisemmin. "Menkää kaikkeen maailmaan ja saarnatkaa Evankeliumia. Joka uskoo ja on kastettu, on pelastuva; ja joka ei usko, on oleva tuomittu. Nämä merkit seuraavat niitä, jotka uskovat: Minun Nimessäni he ajavat ulos perkeleet; he puhuvat uusilla kielillä; jos he juovat kuolettavaa, ei se heitä vahingoita; jos he ottavat ylös käärmeitä, ei se heitä vaivaa. Niin kuin ilmaiseksi olette saaneet, ilmaiseksi antakaa." Tuo juutalainen oli muuttunut!

83 Se mitä me tarvitsemme Amerikassa, on muuttuminen, niin että Pyhä Henki voi ottaa joidenkin meidän uskonnollisten rituaaliemme paikan. "Niin kuin ilmaiseksi olette saaneet, ilmaiseksi antakaa."

84 "Sitä mitä minulla on, minä sinulle annan. Jeesuksen Kristuksen Nasaretilaisen Nimessä, nouse ja kävele", usko tuohon väärentämättömään Luojan Nimeen! Eikä ihmekään, että hän juoksi ja hyppi ja ylisti Jumalaa!

85 Oi, tiedättekö, nuo suuret asiat! Hän oli ehkä istunut siellä neljäkymmentä vuotta yrittäen saada tarpeeksi rahaa ostaakseen itselleen nuo kainalosauvat, mutta ei ollut voinut tehdä sitä. Mutta aivan odottamattomimmassa tapauksessa, ja odottamattomimpaan aikaan ja mitä odottamattomimmilta, riittämättömimmiltä ihmisiltä, hän sai mitä halusi. Olen niin iloinen siitä, että Jumala tekee sen sillä tavalla.

86 Pienessä, niin kutsuttujen pyhien kieriskelijöiden joukossa yhtenä il-

tana, minä löysin mitä halusin, sen mitä rahalla ei voinut ostaa. Lukutaidottomien, kouluttamattomien, vaatimattomasti pukeutuneiden ja kaiken lisäksi neekereiden joukossa, siellä tuon pienen, vanhan, kokouspaikaksi muutetun saluunan lattialla, minä löysin tuon arvokkaan jalokiven; kun tuo vanha musta katsoi kasvoihini ja sanoi: "Oletko saanut Pyhän Hengen sen jälkeen, kun tulit uskoon?" Oi, se oli jotakin mitä halusin. En odottanut löytäväni sitä noiden ihmisten joukosta, mutta heillä oli se, mitä minä tarvitsin.

87 Tänä päivänä he eivät YK:ssa vastaanottaisi sitä, mitä meillä on, mutta sitä he tarvitsevat. Hruštšov, ja kaikki loput heistä, tarvitsevat Kristuksen, Pyhän Hengen kasteessa. Se muuttaisi heidän asenteensa. Se tekisi niistä miehistä, joita he vihaavat, heidän veljiään. Se ottaisi pois ahneuden ja ilkeyden ja taistelun; ja antaisi rakkauden, ilon, rauhan, hyvyyden ja laupeuden.

88 Kyllä, joskus te löydätte aivan odottamattomasta paikasta sen, mitä te etsitte.

89 Mitä olisivat Israelin lapset antaneet, (kaiken saaliinsa Egyptistä), kun heidän huulensa halkeilivat ja kielensä riippuivat ulkona suusta? He olisivat antaneet kaiken kullan, jonka he olivat saaneet saaliikseen Egyptistä, yhdestä hyvästä kylmästä vesiryypystä. Heidän johtajansa olivat johtaneet heitä erämaassa keitaalta keitaalle, ja vesikuopille ja puroille, mutta ne olivat kaikki kuivia.

90 Sitten sitä tuli ilman rahaa tai ilman hintaa! Tuo Ääni puhui profeetalle ja sanoi: "Puhu kalliolle", erämaan kuivimmalle paikalle, joka on kauimpana vedestä. Siellä heidän janonsa sammutettiin, ilman rahaa tai ilman hintaa. "Puhu kalliolle." Ei "maksa kalliolle", vaan "puhu kalliolle".

91 Hän on yhä Kallio tänä iltana. Hän on tuo Kallio väsyttävässä maassa. Jos olette matkalla tuossa väsyttävässä, maailmallisessa maassa, puhukaa Kalliolle! Teidän ei tarvitse maksaa Hänelle; puhukaa Hänelle! Ja Hän on hyvin läsnä oleva apu vaikeuksien hetkellä. Jos olette sairas, puhukaa Kalliolle! Jos olette sairas synnistä, puhukaa Kalliolle. Jos olette uupunut, puhukaa Kalliolle!

92 Katsokaahan se ei näyttänyt siltä. Ja se merkitsee "missä tahansa". Näytti kuin, jos siellä ei ollut vettä näissä pienissä paikoissa, joissa oli puroja ja lähteitä, niin mitään vettä ei olisi siellä ylhäällä vuorella, joka ei ollut muuta kuin kalliota. Jumala tekee asiat päinvastaisesti kuin se, mi-

ten ihmiset ajattelevat. Kallio oli kuivin paikka erämaassa, mutta Hän sanoi: "Puhu Kalliolle."

93 Tänä päivänä, ihmiset ovat niin petettyjä. He luulevat voivansa mennä ja lausua rukouksensa, maksaa jollekin papille, että hän lausuu muutaman rukouksen heidän puolestaan, maksaa tiensä lävitse; jos he rakentavat jonkun suuren kirkon jonnekin, ja joku rikas mies haluaa kustantaa sen; jatkaen elämäänsä himossa, pannen jonkun muun rukoilemaan puolestaan; ja ajattelevat, että siinä Se on. Jumala ei halua likaista rahaanne. Ainoa asia, jota Hän haluaa, on teidän palvontanne, niin että teidän elämänne puhuu Hänelle. Ja jos Jumala on antanut teille rahaa, älkää kuluttako sitä asioihin, jotka eivät tyydytä, vaan tuomaan todellinen tyydytys; sitä te ette voi saada ennen kuin puhutte Kalliolle.

94 Hän toi esiin elämää antavat vedet, ilman rahaa tai ilman hintaa. Ja he joivat, ja heidän kamelinsa joivat, ja heidän lapsensa joivat, ja se on yhä lähde, joka virtaa erämaassa.

95 Ja niin on Hänkin Kallio tänä päivänä, tässä uuvuttavassa maassa, kuolevia ihmisiä varten. "Kuka tahansa, joka uskoo Häneen, ei kuole, vaan hänellä on Iankaikkinen Elämä."

96 Huomatkaa, heidän ei tarvinnut joka ilta kummastella mistä he saisivat leipää. Heidän leipänsä tuotiin heille joka yö, tuoreena.

97 Me menemme tänään ja ostamme leivän. Jos olette kerjäläinen ja menette sinne kauppaan ja sanotte: "Minä haluan leivän."

98 Hän sanoisi: "Näytä minulle ensin rahasi. Minun täytyy saada kaksikymmentäviisi senttiä tästä leivästä."

99 Ja mitä teillä on saatuanne sen? Teillä on alhaisinta, mitä vehnä voi tuottaa. He ottavat kaikki vitamiinit siitä pois ja kaiken kuituaineen ja antavat sen sioille. He sekoittavat vähän taikinaa pitämään koossa leseitä ja he siivilöivät sen ja tekevät siitä leivän ja monta kertaa he valmistavat sen likaisin, saastaisin käsin. Te näette, mitä te löydätte joskus leivästänne: hiustukkoja ja moraalittomia asioita, rotan palasia ja kaikkea muuta, mitä tippuu siihen noissa leipomoissa. Syntiset ihmiset, joilla on sukupuolitauteja ja kaikkea muuta, sekoittavat ne siihen. Jos te näkisitte, kuinka se valmistetaan, te ette koskaan söisi sitä. Ja kuitenkin teidän on vielä maksettava siitä kaksikymmentäviisi senttiä, tai ette saa sitä.

100 Ja Jumala ruokki heidät joka yö leivällä, joka oli valmistettu Enkelten käsillä; ilman rahaa, ilman hintaa. Ja tänä päivänä tuo leipä esittää

Kristusta, hengellistä Elämää, joka tuli alas Taivaasta antaakseen Elämänsä.

101 Ja Jumala antaa lapsillensa joka päivä, uuden kokemuksen. Muistakaa, jos he säilyttivät leivän yli yön, se saastui.

102 Kun te kuulette jonkun kertovan siitä kuinka: "Minulla on... Sanon sinulle, minä olen luterilainen. Minä olen presbyteeri, baptisti. Minä olen helluntailainen", se on vain vanha käsin leivottu leipä. Siinä kaikki. Se on aivan yhtä saastainen, se on ihmiskäsin tehty.

103 Mutta, kun te kuulette todistuksen tuoreesta kokemuksesta: "Tänä aamuna, rukouksessa ollessani, Pyhä Henki kastoi sieluni uudestaan", niin veli, se on Enkelten ruokaa.

104 Hän ruokkii heille tuoretta joka päivä, taivaasta.

Siunausten sateita me tarvitsemme!
Armon pisarat ympärillämme lankeavat,
Mutta sateita me anomme.

Oi, kyllä, lähetä Taivaasta, tuoreeltaan, Herra, Kristus Elämän Leipä. Heitä Se minun sydämeeni ja anna minun nauttia Hänen suuresta Läsnäolostansa.

105 Varmasti he olivat kiitollisia. He olivat kiitollisia ja jokainen mies tai nainen, joka on syntynyt Jumalan Hengestä, ja saanut Pyhän Hengen, tulee aina olemaan kiitollinen. Ei ole väliä sillä, missä tahansa se tapahtuukin, te tulette olemaan kiitollinen.

106 Kuten tuo pieni sokea poika siellä vuorilla, pikku Benny. Synnyttyään, noin kahdeksan kuukauden ikäisenä, kaihi alkoi kasvaa hänen silmiensä päälle. Hänen vanhempansa olivat köyhiä, he asuivat erään vanhan savisen mäen kupeessa. Ja he tiesivät, että leikkauksilla voitaisiin pelastaa pienen Bennyn silmät, niin että hän voisi nähdä. Ja nyt hän oli noin kaksitoistavuotias poika. Hänen vanhempansa ansaitsivat vain tarpeeksi leipään ja lihaan vuodessa. Heillä ei ollut varaa tuohon leikkaukseen.

107 Kaikki nuo naapurit yhdessä, kun he näkivät pienen Bennyn yrittävän leikkiä toisten lasten kanssa siellä ulkona, sokeana, hän ei voinut nähdä, mitä oli tekemässä. He tunsivat sääliä. Ja kukin tuona vuotena istutti pienen ylimääräisen sadon. He työskentelivät vähän kovemmin siellä auringossa. Ja kun sato oli myyty syksyllä, he ottivat tuon ylimääräisen rahan ja panivat pienen Bennyn junaan ja lähettivät hänet lääkärin

tykö.

108 He suorittivat tuon leikkauksen onnistuneesti. Ja kun hän palasi takaisin kotiin, olivat kaikki naapurit kokoontuneet asemalle, kun pikku Benny nousi pois junasta. Hänen pienet kirkkaat silmänsä loistivat. Hän alkoi itkeä ja huutaa, katsoessaan heidän kasvojaan.

109 Yksi konduktööreistä kysyi: "Poikani, mitä tuo leikkaus maksoi?"

110 Hän sanoi: "Herra, minä en tiedä, mitä se maksoi noille ihmisille, mutta olen niin iloinen, että voin nähdä heidän kasvonsa, jotka maksoivat hinnan."

111 Sillä tavalla meistä tuntuu. Minä en tiedä, mitä Se maksoi Jumalalle. Minä tiedän Hänen antaneen minulle parhaansa, mitä Hänellä oli, Poikansa. Ja olen niin kiitollinen tästä hengellisestä näkökyvystä, niin että voin katsoa Hänen kasvoihinsa ja tietää, että Hän kuoli minun puolestani. Minä en tiedä, mitä Se maksoi Hänelle. Meillä ei ole mitään tapaa arvioida sitä. Tuo hinta on liian korkea. En voisi sanoa teille kuinka se on. Mutta minä olen kiitollinen. Olen niin kiitollinen, että siinä, missä kerran olin sokea, minä nyt voin nähdä.

112 Olen kiitollinen, että kun Mayo veljekset sanoivat minulle kaksikymmentäviisi vuotta sitten, että aikani oli lopussa, lääkärit sanoivat, etten voisi elää pidempään, kuitenkin olen elossa tänä päivänä! En tiedä, mitä se maksoi Jumalalle, mutta olen kiitollinen, että olen elossa.

113 Kerran olin syntinen, synnin kahleessa, päänsärkyineni, kuolemanpelkoineni. Mutta tänä päivänä, kuolema on voittoni, halleluja, se vain toisi minut Hänen Läsnäoloonsa, jota rakastan, voidakseni katsoa Hänen kasvojaan. Hän muutti koko tuon asian, leikkauksella, Hän otti pois sydämeni ja teki sen uudeksi. Minä tiedän jotakin tapahtuneen minulle.

114 Sanomalehdissä viime syksynä, Minnesotassa. Oli pieni poika, joka otti polkupyöränsä ja meni yhtenä aamuna kirkkoon pyhäkouluun. Toinen nuori mies naapuristossa, hän ei halunnut olla missään tekemisissä pyhäkoulun kanssa, hän otti tyttöystävänsä ja meni luistelemaan. Ja tuo mies oli täysikasvuinen mies ja hän joutui heikoille jäille ja putosi jäihin. Hän oli nauranut tuota pientä poikaa tuona aamuna, joka oli ollut menossa tiellä pyhäkouluun, ja sanonut tyttöystävälleen: "Tuo fanaatikkojen joukko on menossa tuonne kirkkoon." Ja kun hän putosi jään lävitse, oli hänen tyttöystävänsä kauempana hänestä. Hän oli kevyt ja pääsi pois. Mutta pinnalle tullessaan ja pannessaan käsivartensa jään päälle,

hän oli halvaantunut, pitäen kiinni jäästä.

115 Hänen tyttöystävänsä yritti tavoittaa häntä, mutta hän oli liian raskas, hän vain rikkoi jäätä. Ja hän huusi hänelle: "Mene takaisin! Mene takaisin! Sinä vain tulet tipahtamaan jäihin, ja me molemmat hukumme." Hän kirkui, hän huusi, eikä ollut mitään, mikä olisi auttanut häntä.

116 Jonkin ajan kuluttua, mäen yli tulee pieni poika polkien polkupyörällä, Raamattu kainalossaan. Hän kuuli huudot ja kiihdytti polkupyöränsä vauhtia. Hän laski Raamattunsa maahan ja juoksi jäälle. Hän ryömi vatsallaan, hyvät vaatteet yllään, kunnes sai otteen tuon miehen käsivarsista ja hän jatkoi vetäen häntä takaperin, kunnes oli saanut hänet pois jäistä. Hän juoksi tielle ja pysäytti auton, ja he kutsuivat ambulanssin ja veivät hänet sairaalaan.

117 Sen jälkeen, kun hän oli maksanut ambulanssille, maksanut lääkäreille, keuhkokuume pistoksista ja asioista, joita hänelle oli tehty, hän tuli tämän pienen pojan tykö ja sanoi: "Poikani, mitä minä olen sinulle velkaa?" Hän sanoi: "Et mitään."

118 Hän sanoi: "Minä olen sinulle velkaa elämäni." Ajatelkaa sitä. Rahalla ei voitu sitä ostaa. Se oli hänen elämänsä.

119 Sillä tavalla meidän tulisi tuntea Jumalaa kohtaan. Ei ostaen tietämme lävitse jollakin, vaan me olemme elämämme velkaa Jumalalle, sillä, kun olimme kuolemassa ja uppoamassa synnin kuoppaan, Jumala heitti käsivartensa, köyden ympärilleni.

Olin uppoamassa syvällä synnissä,
Kaukana rauhalliselta rannalta,
Hyvin syvästi tahraantunut sisältä,
Ollen uppoamassa koskaan enää noustakseni;
Mutta meren Mestari,
Kuuli epätoivoisen huutoni,
Nosti minut vesistä,
Nyt minä olen turvassa.

120 Minä olen Hänelle velkaa elämäni. Te olette Hänelle velkaa elämänne. Te olette elämänne velkaa Hänelle, palvellaksenne Häntä. Ei niin, että kuljette ympäri kerskaten kirkkokunnallisesta seurakunnastanne, eikä niin, että kuljette ympäri ja arvostelette toisia; vaan yrittäen palvella ja pelastaa toisia ja tuoda heidät Herran Jeesuksen Kristuksen tuntemiseen.

121 Tuo tuhlaajapoika. Lopettaessani, voisin sanoa tämän. Kun hän oli tuhlannut kaiken elämänsä, isänsä elämisen, hillitsemättömällä elämällään, ja kun hän palasi kotiin... Maatessaan sikolätissä, hän meni itseensä ja sanoi: "Kuinka monella isäni palkkalaisista on enemmän kuin tarpeeksi, ja täällä minä olen kuolemassa nälkään." Mitä, jos hän olisi sanonut: "Ihmettelenpä, jos minulla olisi tarpeeksi rahaa, voisin maksaa isälle takaisin kaiken tuhlaamani"? Mutta hän tunsi isänsä luonteen ja niin hän sanoi: "Minä nousen ja menen isäni tykö."

122 Eikä isä koskaan sanonut: "Hetkinen, poikani! Oletko tuonut rahani takaisin?" Ei, hän ei koskaan ottanut häneltä maksua hänen synnistä. Hän oli iloinen, että hän tuli takaisin. Hän oli iloinen, että hän oli mennyt itseensä, koska hän oli hänen poikansa. Hän oli hänen oma lapsensa. Hän oli iloinen, että oli matkallaan kotiin. No niin, hän ei hyväksynyt hänen syntiään, vaan hän oli iloinen, kun hän tuli itsekseen ja sanoi: "Olen tehnyt syntiä Jumalani edessä ja isäni edessä. Minä nousen ja menen hänen tykönsä."

123 Ja kun isä näki hänet kaukaa, juoksi hän hänen tykönsä ja suuteli häntä. Ja hän sanoi: "Tappakaa syöttövasikka", ilman rahaa, "tuokaa paras viitta", ilman rahaa, "tuokaa sormus", ilman rahaa, ja pankaa se hänen sormeensa. Syökäämme, juokaamme ja iloitkaamme, sillä tämä minun poikani, joka oli kadonnut, on nyt löytynyt; hän oli kuollut, ja hän on elossa jälleen. Olkaamme siitä onnellisia."

124 Voisinko lopuksi sanoa tämän, ystävät. Ainoa asia, mikä tyydyttää, ja ainoat todelliset asiat, mitä on olemassa, ainoat hyvät asiat, mitä on, niitä ei voida ostaa rahalla. Ne ovat ilmaisia lahjoja Jumalalta, Jeesuksen Kristuksen kautta; sielun pelastus, ilo. Tulkaa ja syökää ja olkaa tyydytettyjä!

> *Miksi te tuhlaatte rahaa siihen mikä ei ole leipää, ja työnne siihen mikä ei tyydytä? Kuunnelkaa ahkerasti minua, ja syökää sitä, mikä on hyvää, ja antakaa sielunne ilahduttaa itseään lihavuudessa.*
>
> *Kallistakaa korvanne, ja tulkaa minun tyköni: kuunnelkaa, ja teidän sielunne on elävä; ja minä tulen tekemään iankaikkisen liiton teidän kanssanne, varmat Daavidin armot.*

125 Kaikki asiat, jotka kestävät, kaikki asiat, jotka ovat hyviä, kaikki asiat, jotka ovat miellyttäviä, kaikki asiat, jotka ovat Iankaikkisia, ovat ilmaisia, eivätkä maksa teille mitään. Tämän Kirjan kirjoittamisen lopulla sanotaan: "Kuka tahansa tahtoo, hän tulkoon ja juokoon Elämän ve-

sien lähteestä, ilmaiseksi, ilman rahaa, ilman hintaa." Miksi te tuhlaatte rahanne siihen, mikä ei tyydytä, ja annatte tuon todellisen asian, joka tyydyttää ja on ilmainen, mennä harkitsemattomasti ohitsenne?

Rukoilkaamme.

126 Ollessanne hiljaisuudessa ja rukouksessa, onko tässä rakennuksessa tänä aamuna niitä, jotka eivät ole juoneet tuosta lähteestä, niin että maailman halut yhä ovat elämässänne, ja haluaisitte vaihtaa juomapaikkanne tai rahankäyttönne, tänä aamuna? Te haluaisitte tulla ja ostaa Jumalalta; ilman rahaa, ilman hintaa; hunajaa ja maitoa ja ilojen viiniä? Kohottaisitteko kätenne ja sanoisitte: "Muista minua, veli Branham, kun rukoilet." Jumala siunatkoon sinua herra. Jumala siunatkoon sinua, herra. Jumala siunatkoon sinua, sisar. Onko siellä toisia, jotka haluaisivat sanoa: "Muista minua, veli Branham, kun rukoilet."

127 Jotkut teistä nuorista, kyllä, jotka olette tuhlanneet elämisenne, ne tunnit, jotka äitinne ja isänne ovat käyttäneet puolestanne rukoilemiseen ja kaikki se opetus, joka teille on annettu, ja kuitenkin te olette työntäneet sen pois ja kuunnelleet Perkeleen kuisketta. Ja nyt te haluatte maailman asioita ja maailman musiikkia. Ja te tulette itseenne, niin kuin tuo tuhlaajapoika sikolätissä. Tahtoisitko kohottaa kätesi, sisar, veli, ja sanoa: "Jumala, muista minua, tuo minut itsekseni tänä aamuna ja anna minun tulla Isäni kotiin"? Se ei maksa sinulle mitään. Hän odottaa sinua. Ei ole väliä sillä, mitä olet tehnyt. "Vaikka syntinne olisivat verenpunaiset, ne tulevat olemaan valkoiset kuin lumi; vaikka ne olisivat purppuranpunaiset, ne tulevat olemaan valkoiset kuin villa." Onko siellä niitä Jumalallisessa Läsnäolossa, jotka haluaisivat kohottaa kätensä?

128 Ne, jotka ovat sairaita ja tarpeessa, sanokaa: "Minä putosin ojaan. Saatana on tehnyt pahaa minulle. Hän on rampauttanut minut ja tehnyt minut sairaaksi, tai jotakin. Minä haluan tänä aamuna, Jumalan uskon ketjun tulevan sydämeeni ja vetävän minut ylös tästä ojasta, niin kuin tuon miehen Kauniilla portilla." Kohottakaa kätenne. Jumala siunatkoon teitä, jokaista.

129 Herra, minä tuon Sinulle, tässä hetkessä, ne, jotka kohottivat kätensä, syntiensä anteeksi saamiseksi. Sinä olet Jumala ja yksin Jumala. Juuri siellä missä he nyt istuvat, siellä Sinä puhuit heille. Siellä Sinä sait heidät vakuuttuneiksi, että he olivat väärässä. Kun Sana löysi paikkansa, ja Pyhä Henki alkoi puhua, sanoen: "Sinä olet väärässä. Käänny ja tule takaisin Isän, Jumalan tykö." Ja he kohottivat kätensä osoittaen Haluavansa

ulos tästä maallisesta sikolätistä; tullakseen Isän kotiin, missä runsaus on, ja jonne heidän ei tarvitse tuoda mitään. Niin kuin tuo runoilija on sen hyvin ilmaissut: "Mitään käsissäni en tuo, vain yksinkertaisesti ristissäsi riipun kiinni." Voikoot he tulla, suloisesti, nöyrästi, ja olla vakuuttuneet ja luovuttaa elämänsä. Ja Sinä olet tuova esiin parhaan viitan; ja sormuksen, ja paneva sen heidän sormeensa; ja ruokit heitä teurastetun Karitsan Mannalla. Suo se, Herra.

130 Ja siellä on niitä, jotka ovat sairaita ja vaivattuja, jotka ovat tarpeessa. Saatana on heittänyt heidät ojaan, ja epäilemättä, rahaa puuttuu leikkaukseen. Epäilemättä, monia heistä ei ehkä voida leikata. Ehkä lääkäri ei voisi poistaa sen aiheuttajaa, vaikka saisi kuinka paljon rahaa. Mutta Sinä olet Jumala! Ja minä rukoilen, että juuri tällä hetkellä, Pyhän Hengen voitelun ollessa läsnä nyt, että Sinä parantaisit jokaisen heistä. Ja voikoot he olla parannetut päästä kantapäähän, kokonaan.

131 Jos he ovat ilman pelastuksensa iloa, voimatta enää nauttia Siitä; niin kuin entinen Daavid sanoi: "Palauta minun pelastukseni ilo." Ja voikoot he saada ilon ja onnen, synkkyytensä ja väsymyksensä tilalle. Sillä Sinä olet Kallio väsyneessä maassa. Sinä olet suoja myrskyn aikana. Kun Perkele paiskaa heitä kaikilla sairauden ohjuksilla, olet Sinä suoja myrskyn aikana. Suo sen olla niin tänä päivänä, Jumala, sillä me pyydämme sitä Jeesuksen Nimessä. Aamen.

Hellästi ja lempeästi Jeesus kutsuu,
Kutsuen sinua, ja minua;
Vaikka olemmekin tehneet syntiä,
Hänellä on laupeus ja armahdus,
Armahdus sinulle, ja minulle.
Tule kotiin...

132 Nyt, jos haluatte tulla alttarille ja polvistua, me voimme rukoilla kanssanne, voidella teidät öljyllä, mitä vain voimme tehdä, olette tervetulleita.

...uupunut, tule kotiin;
Vakavasti, lempeästi Jeesus on kutsumassa,
Kutsuen, Oi syntinen, tule kotiin!

133 Rakastatteko te Häntä? Teddy, voisitko antaa meille sävelen, "Minä rakastan Häntä, minä rakastan Häntä, koska Hän ensin rakasti mua." Voisitko tehdä sen?

134 Laulakaamme se Hänen kunniakseen, ennen kuin muutamme kokouksen järjestystä, hetken kuluttua. Tämä on palvontaa. Sanoma on lähtenyt liikkeelle. Olen niin iloinen, että te vastaanotitte Sen. Rukoilen, että Se tekisi teille hyvää, sillä minulle teki hyvää puhua Se. Rukoilen, että tuo sama innoitus, joka annettiin minulle Sen puhumiseksi teille, että te vastaanottaisitte Sen samassa innoituksessa, jossa Se oli lähetetty. Siunatkoon Herra Sen teidän sydämillenne. Hyvä on.

Minä rakastan Häntä,

Sulkekaa nyt vain silmänne sanoessamme sen, kohottaessamme kätemme.

minä rakastan Häntä
Koska Hän ensin rakasti mua
Ja osti pelastukseni Puul' Golgatan.

135 Kumartakaamme nyt päämme ja hyräilkäämme se. [Veli Branham ja seurakunta hyräilevät "Minä Rakastan Häntä."] Rakastatteko te Häntä? Onko Hän todellinen teidän sydämellenne? Eikö Hänessä olekin jotakin, mikä on niin todellista? "Minä rakastan Häntä, koska Hän ensin rakasti minua", heittäen Pelastusköyden Golgatalta, kiinnittäen sen minun sydämeeni.

136 Älkää unohtako, veli Drummond tulee saarnaamaan meille tänä iltana, ehtoollisiltana. Jos te rakastatte Herraa, tulkaa ja ottakaa ehtoollinen kanssamme. Jos Herra suo, tulen olemaan täällä kanssanne. Se on veli Tony Zabelin vävy; veli Thomin poika Afrikasta. Hieno poika! Todella hyvä, vakaa kristitty, hyvä saarnaaja.

...Koska Hän ensin rakasti mua
Ja osti pelastukseni Puul' Golgatan.

137 Sillä aikaa, kun päämme ovat nyt kumarretut, ja piano tulee jatkamaan...

138 Herra Jeesus, me valmistaudumme aloittamaan nyt toisen palveluksen, Herra. Me kiitämme Sinua Pyhästä Hengestä, joka puhui sydämillemme. Me olemme onnellisia, Herra, että Sinä teit tämän meille. Ja älköön Sinun Sanasi tyhjänä Sinulle palatko, vaan saakoon Se aikaan sen, mitä Se oli tarkoitettu tekemään. Pysyköön Se meidän kaikkien sydämissä, tietääksemme, että kaikki todelliset asiat ja kestävät asiat tulevat Jumalalta, ilman rahaa, ilman hintaa. Miksi me sitten ponnistelemme asioiden tähden ja teemme siitä sellaisenkin elämän ja kuoleman asian,

asioiden tähden, jotka tulevat katoamaan? Salli meidän ponnistella enemmän, Herra, asioiden puolesta, jotka eivät katoa, ja joilla ei ole hintaa. Hinta on vapaasti maksettu, ja tervetulokutsu on: "Kuka tahansa tahtoo, hän tulkoon."

139 Siunaa tämän kokouksen myöhäisempi osa. Suo se, Herra. Ja kohtaa meidät tänä iltana. Siunaa kastepalvelus. Voikoon olla suuri Hengen vuodatus. Voikoot nämä ihmiset, jotka tulevat kastetuiksi Sinun rakkaan Poikasi, Herran Jeesuksen Nimessä, voikoot he olla täytetyt Pyhällä Hengellä. Voikoot nämä ihmiset, jotka tänä aamuna kohottivat kätensä katuakseen syntejään, tulla ja astua kastevaatteisiin ja mennä altaaseen; ja todistaa maailmalle, että heidän syntinsä ovat anteeksiannetut heille, ja heidät kastetaan siksi, että ne otettaisiin pois Kirjasta. Suo se, Herra.

140 Ole veli Drummondin kanssa tänä iltana, kun hän tuo meille sanoman tuoreeltaan Valtaistuimelta, voitele hänet Pyhällä Hengellä. Ja ole kanssamme, kun me otamme ehtoollisen. Voikoon sydämemme olla siistit ja puhtaat, älköön meissä olko mitään mikä saastuttaa. Voikoon Jeesuksen Veri puhdistaa meidät kaikista synneistä. Suo se, Herra. Pidä sairaus poissa keskeltämme, ja anna meille ilo ja rauha. Jeesuksen Kristuksen kautta me pyydämme sitä. Aamen.

Minä rakastan Häntä...

Rakastatteko te Häntä? Kohottakaa nyt kätenne Hänelle.

Minä rakastan Häntä...

Ojentakaa nyt kätenne ja puristakaa jonkun lähellänne olevan kättä.

...ensin... (Russell, rakastan Häntä. Vaikka kuolisin tänään, rakastan Häntä.)

Ja osti...

Juuri niin, puristakaa käsiä ympärillänne olevien kanssa.

pelastukseni...

....Golgatalla.

Hyvä on, veli Neville, mitä hänellä onkin sanottavana.